

ส่วนที่ 3

สรุปข้อมูลแผนการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

3.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

3.2 เป้าประสงค์รวม

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์
- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์
- กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์

วัฒนธรรมและประเพณีของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

- เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์
- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์
- กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เพิ่มศักยภาพการผลิต

ทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

- เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์
- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์
- กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์

ส่วนที่ 3

สรุปข้อมูลแผนการพัฒนากรรุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนากรรุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

(วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม ประเด็นยุทธศาสตร์)

แผนพัฒนากรรุ่มจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2561 -2564)

กรรุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย 5 จังหวัด ตั้งอยู่ตอนบนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อุดรธานี เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ มีชัยภูมิที่โดดเด่นในการเป็นจังหวัดที่เชื่อมต่อ “ประตูสู่อาเซียน” ไปยังประเทศลาว โดยสามารถเดินทางจากจังหวัด เลย หนองคาย และบึงกาฬ ข้ามไปยังฝั่งประเทศลาวได้ และจากจุดกำหนดก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง แห่งที่ 5 ที่จังหวัดบึงกาฬ สามารถใช้ประโยชน์จากเส้นทางหมายเลข 8 เข้าสู่ประเทศเวียดนามตอนเหนือและเขตปกครองพิเศษกว๋างซีจ้วงของประเทศจีนตอนใต้ มีเอกลักษณ์ในด้านการท่องเที่ยวเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนที่ใด โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์ อาทิ อารยธรรมล้านช้างที่มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งการเมืองการปกครอง ด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนพระพุทธศาสนา และมีพัฒนาการเคียงคู่มากับอารยธรรมอื่นๆ ใกล้เคียง ทั้งล้านนา สยาม พม่า และเขมร เป็นต้น มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี เป็นแหล่งโบราณคดีสำคัญและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีอายุในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ย้อนหลังไปกว่า 5,000 ปี พิพิธภัณฑสถานหอยหินโบราณ 150 ล้านปี และซากฟอสซิลไดโนเสาร์ ตั้งอยู่บ้านห้วยเตือ ตำบลโนนทัน อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นต้น กรรุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 นั้นมีจังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์กลางที่เชื่อมต่อไปยังจังหวัดทั้ง 4 ในกรรุ่มจังหวัด การเดินทางไปยังกรรุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 สามารถเดินทางได้สะดวกสบายทั้งทางรถยนต์ที่มีถนนที่เชื่อมต่อกันได้ทุกจังหวัดภายในกรรุ่มจังหวัด รถไฟ ที่มีขบวนรถมาจากกรุงเทพมหานครไปยังอุดรธานี และหนองคาย มีสนามบินนานาชาติอุดรธานี ที่ผู้โดยสารที่จะเดินทางจากจังหวัดหนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬสามารถเดินทางจากจังหวัดของตนเอง มาขึ้นเครื่องบินที่ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานีได้ และมีสนามบินจังหวัดเลย ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเลย ซึ่งเป็น 1 ใน 12 “เมืองต้องห้ามพลาด” ที่เป็นแนวคิดปีท่องเที่ยววิถีไทย ของ ททท. ในปี 2558 - 2559 นอกจากนี้ จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งเป็นจังหวัดน้องใหม่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวสูง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม อาทิ น้ำตกชะแนน น้ำตกเจ็ดสี น้ำตกถ้ำพระ และภูทอก เป็นต้น และจังหวัดหนองคาย ซึ่งถือว่าเป็นมนต์เสน่ห์แห่งเมืองลุ่มแม่น้ำโขง ที่ไม่ว่านักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนจะต้องกลับมาที่จังหวัดนี้อยู่เสมอ และในปัจจุบันได้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ที่สามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก อาทิ ผาตากเสื้อ อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอิมของทัศนียภาพและการผจญภัยที่สวยงาม มีการสร้างสกายวอล์คที่ยื่นจากหน้าผาทำให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่งดงามชายฝั่งแม่น้ำโขงได้ ซึ่งกำลังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้คนนิยมในขณะนี้

การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 รอบใหม่ (พ.ศ. 2561 - 2564) มีเป้าหมายสำคัญที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม การค้าและการลงทุน การท่องเที่ยว และการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้ครอบคลุมการพัฒนาในทุกๆ ด้าน มีศักยภาพในการแข่งขันและรองรับประชาคมอาเซียนได้ มีการเชื่อมโยงการพัฒนาในแต่ละด้านที่สามารถสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ นักลงทุน และประชาชนในพื้นที่ และมีความสัมพันธ์กับด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ในเส้นทางการท่องเที่ยวจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ และกลุ่มเกษตรกรสามารถสร้างรายได้จากการขายสินค้าทางการเกษตร OTOP และสินค้าแปรรูปต่างๆ ได้ ถนนที่เชื่อมโยงสู่กลุ่มจังหวัด นั้น จะต้องเป็นถนนที่มีความปลอดภัยสามารถเดินทางท่องเที่ยว และขนส่งสินค้าได้อย่างสะดวกสบาย สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนว่าถ้าได้ตัดสินใจมาลงทุนภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 แล้ว จะต้องเป็นฐานการผลิตที่มีศักยภาพได้แรงงานมีการพัฒนาความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการผลิต สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้ การท่องเที่ยวจะต้องมีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงามและมีความสะอาด มีการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ และมีการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาทุกๆ ด้าน เน้นการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ให้เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

แนวคิดและหลักการ

กรอบแนวคิด การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 นั้น ได้ยึดแนวคิดในการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งมีบริบทของการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่ต้องแข่งขันและอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ภัยแล้ง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาผลิตภาพการผลิต คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น โดยนำหลักการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นั้น มุ่งเน้นในเรื่อง

- (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมนำอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

มาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ ยังได้นำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาในระดับภาค และระดับประเทศ ด้วย

หลักการ การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 นั้น เป็นการจัดทำแผนที่สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม การค้าและการลงทุน การท่องเที่ยว และการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเป็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพและพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างความเข้มแข็งและการเจริญเติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และต่อยอดสู่การพัฒนาที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ตลอดจนนำนวัตกรรม เทคโนโลยี และ ICT เข้ามาใช้ในการพัฒนา มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สร้างความสมดุลระหว่างคนกับธรรมชาติ เน้นการพัฒนาศักยภาพของประชาชน กำลังแรงงาน เกษตรกร และผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันกับตลาดเศรษฐกิจและประชาคมอาเซียน ส่งเสริมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้สามารถเข้าสู่ตลาดการบริโภค และสามารถนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนในภาคอุตสาหกรรมและครัวเรือนได้

3.1 วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (Vision)

“เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัย ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

☞ คำอธิบายวิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม โดยมีความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก มีระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐาน มีการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งจะนำไปสู่การกระจายความเจริญและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ หมายถึง การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ โดยมีการผสมผสานเรื่องราวของประวัติศาสตร์ อารยธรรม ประเพณี วัฒนธรรม เข้ากับการท่องเที่ยว เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว (Story) สร้างจุดขายที่น่าสนใจในการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มจังหวัดและสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น ให้เกิดส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

การเกษตรปลอดภัย หมายถึง การพัฒนากระบวนการทางการเกษตร ตั้งแต่วิธีการทำการเกษตร ขั้นตอนการเพาะปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต การเก็บรักษาผลผลิต ตลอดจนการแปรรูปให้ปลอดภัยจากการใช้สารเคมีและสารที่เป็นอันตรายต่อร่างกายอย่างเฉียบพลันให้มากที่สุด และต่อยอดพัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ที่เป็นเกษตรอินทรีย์ในทุกกระบวนการผลิตในอนาคต

เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัย ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ซึ่งเป็นที่ตั้งในพื้นที่ที่เรียกว่า “อนุภูมิภาคลุ่มน้ำแม่โขง” จะต้องมีทิศทางการพัฒนาไปในแนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจจะต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ธุรกิจ มีความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้น มีระบบจัดการสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย มลพิษทางอากาศ เสียง มีสถานประกอบการที่ได้รับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมากขึ้น มีการก่อสร้างอาคารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์จะต้องส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ไม่ทิ้งขยะหรือทำลายสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้องคงความเป็นสภาพแวดล้อมเดิมให้มากที่สุด และต้องไม่เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และการเกษตรปลอดภัยจะต้องไม่ทำลายสมดุลของธรรมชาติ ไม่ใช่ปุ๋ยเคมีทำลายดิน แหล่งน้ำ ป่าต้นน้ำ และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมเข้ามาช่วยให้สามารถลดการใช้ทรัพยากรที่สิ้นเปลือง ตลอดจนสามารถนำทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เป็นต้น

🔑 พันธกิจ (Mission)

1. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุนของภาคเอกชน และ SMEs เพื่อให้ภาคเอกชนและผู้ประกอบการ SMEs มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน มีการพัฒนาที่เชื่อมโยงจากภาครัฐสู่ภาคเอกชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เป็นหลัก

2. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดลง มุ่งกระจายรายได้ พัฒนาแรงงานให้มีทักษะ มีความรู้ มีฝีมือและมีผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวและฟื้นฟูอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร เพื่อให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจน และสามารถพึ่งพาตนเองได้

3. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าภาคการเกษตร ให้มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์ เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และให้ชุมชนได้มีบทบาทในการบริหารจัดการได้ร่วมเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน

4. พัฒนาทุนมนุษย์ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เป็นแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ เสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว การตลาด การผลิตและการลดต้นทุนการผลิตในภาคการเกษตร

5. กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริมการตลาด OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างสังคมเมืองกับชุมชน สร้างการพึ่งพาตนเองให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อหลุดพ้นจากความยากจน

6. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งเป็นฐานการผลิตของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น เพิ่มมูลค่าการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน สร้างโอกาสในการอาชีพ และสร้างงานและความมั่นคงด้านรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่และลดการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองหลวงและภูมิภาคอื่น

7. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ต่อยอดการผลิตและลดต้นทุนภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร ตลอดจนนำมาใช้เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศน์ พัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ ตลอดจนสามารถใช้เทคโนโลยีและความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

8. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนความสมบูรณ์ของป่าไม้ แหล่งน้ำ ดิน อากาศ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ประมง ปศุสัตว์ ปลอดภัยจากสารพิษ รวมทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร บนพื้นฐานการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2 เป้าประสงค์รวม

1. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวมากขึ้น ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และหลุดพ้นจากความยากจน

2. ทุกภาคส่วนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

3. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

4. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ โดยเป็นสินค้าเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มุ่งเน้นการสร้างความเข้มแข็งและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน การสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ นักลงทุน และ SME ควบคู่ไปกับการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริม OTOP และวิสาหกิจชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

1. เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น
2. ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น
3. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ.2561-2564
1. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5
2. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	3	3	3
3. โรงงานอุตสาหกรรมได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

1. กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยกลไกการตลาด ส่งเสริมการค้าและการลงทุนยกระดับผู้ผลิตผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น ควบคู่ไปกับการความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

(1) พัฒนาความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการตลาด คู่แข่งทางการค้า กลยุทธ์ทางการตลาด และวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายในการขายสินค้า ให้กับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน OTOP และกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้สามารถค้นหาจุดขาย ความโดดเด่นของสินค้า การเพิ่มมูลค่าทางการตลาด การลดต้นทุนการผลิต ฯลฯ ตลอดจนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลดต้นทุนการผลิตให้กับผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดช่องทางการตลาดระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค

(2) พัฒนาทักษะความชำนาญให้กับแรงงานในสถานประกอบการ และแรงงานอิสระ ให้มีความสามารถ มีศักยภาพในการทำงานให้กับสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการและได้รับค่าแรงที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ

(3) เชื่อมโยงเครือข่ายคู่ค้าทางเศรษฐกิจ การค้าและการบริการ กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียน และปรับโครงสร้างตลาด (Market Restructuring) โดยขยายฐานนักลงทุนและนักท่องเที่ยวกลุ่ม High Value ซึ่งเป็นระดับกลาง-บน มีการใช้จ่ายสูง

(4) ยกกระดับและส่งเสริมการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ (MICE) ส่งเสริมการสร้างสรรคสินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่น และมีคุณค่าพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว ตลอดจนเชื่อมโยงการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านได้ (ASEAN Connectivity) ตลอดจนพัฒนาและสร้างภาคีเครือข่ายกับจังหวัดต่างๆ ของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางการตลาด

(5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต การบำบัดและการกำจัดของเสีย ด้วยการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการยกระดับสถานประกอบการ ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือสากล อาทิ 14000 , 14001 . (EMS)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวให้โดดเด่นมีจุดขายในด้านของอัตลักษณ์ มีการเชื่อมโยงเรื่องราวที่เกี่ยวกับอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ที่มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

1. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
2. ธุรกิจโรงแรม ที่พัก และชุมชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ.2561-2564
1. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5
2. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	3	3	3

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์กลยุทธ์ที่ 2

1. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงการคมนาคมทางรถยนต์ ระบบขนส่งมวลชน รถไฟรางคู่ และเครื่องบิน ให้สามารถเดินทางเชื่อมต่อกันได้โดยมีความสะดวก รวดเร็ว และมีมาตรฐานความปลอดภัยที่สูงบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ซึ่งจะเชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ต่าง โรงแรม ร้านอาหาร แหล่งชุมชน ตลอดจนเชื่อมโยงการเดินทางไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างสะดวกสบาย

2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่เป็นจุดขายหรือ Land Mark ของสถานที่ท่องเที่ยว

(1) ก่อสร้างสิ่งสนับสนุนจุดขายหรือ Land Mark ด้านการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ความปลอดภัยในการสัญจรของนักท่องเที่ยว ตลอดจนบริการด้านการให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน การสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา หอพักน้ำ ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอ

(2) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรป่าไม้ ต้นน้ำ ให้อุดมสมบูรณ์ เพื่อรักษาและสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ ให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามร่มรื่น มีทัศนียภาพที่สวยงามและยั่งยืน โดยยังคงสภาพของลักษณะภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด

(3) ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และการให้ความรู้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้นักท่องเที่ยวและชุมชนรู้จักวิธีการอนุรักษ์ และรู้จักวางแผนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ Internet โดยนำความรู้ด้านการอนุรักษ์เผยแพร่ให้กับประชาชน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับทรัพยากร

3. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชนบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

(1) ส่งเสริมการสร้างคุณค่าให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยผ่านวิธีการถ่ายทอดวิถีชีวิต วัฒนธรรม และประเพณี ดั้งเดิมของชุมชน สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ชุมชนท้องถิ่น และให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

(2) พัฒนาและสร้างคุณค่าให้กับสินค้า ผลิตภัณฑ์ของชุมชน OTOP เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน และสามารถสร้างจุดขายกับสินค้าเพื่อแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้

(3) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว ไกด์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศที่จำเป็น และส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดอัตลักษณ์ในพื้นที่ของตนเอง เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ทั้งทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม สามารถอธิบายเรื่องราวในท้องถิ่นและภูมิปัญญาพื้นบ้านได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและสามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจได้

(4) ประชาสัมพันธ์และโฆษณาการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ผ่านทางสื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค เว็บไซต์ แพนเพจ นิตยสาร ททท.รายการโทรทัศน์ ฯลฯ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวและปลูกกระแสความภูมิใจในความเป็นไทยและดำรงไว้ซึ่งวิถีไทย

(5) ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มเป้าหมายได้ โดยใช้แอปพลิเคชันและสมาร์ทโฟนเป็นเครื่องมือเชื่อมต่อการสื่อสารไปยังนักท่องเที่ยวได้โดยตรง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

มุ่งเน้นสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาใช้ในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร การแปรรูป ลดต้นทุนการผลิต และส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและก้าวสู่เกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

1. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น
2. แปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภคมีจำนวนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
1. อัตราการขยายตัวภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	3	3	3
2. จำนวนแปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรสำคัญที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP (Good Agriculture Practices) เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสนับสนุนภาคการเกษตร ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

(1) พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำในพื้นที่สำคัญเพื่อการชลประทานของกลุ่มจังหวัด และสนับสนุนการก่อสร้างศูนย์ปฏิบัติการทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการผลิตและแปรรูปเพิ่มมูลค่าอย่างพาราและมันสำปะหลังไปสู่เอทานอล เพื่อใช้ในภาคอุตสาหกรรม อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม การแพทย์และสาธารณสุข เป็นต้น

(2) ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรปลอดภัย สินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP และต่อยอดไปถึงระดับการรับรองระบบการเกษตรอินทรีย์ IFOAM

2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาด และยกระดับภาคการเกษตรสู่การเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

(1) ส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีการผลิตและนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาช่วยให้การผลิตมีประสิทธิภาพ ได้สินค้าที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการ การเพาะปลูก กระบวนการเก็บเกี่ยว กระบวนการผลิต และกระบวนการแปรรูป ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

(2) พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่มีความปลอดภัยและลดการเสี่ยงภัยกับอุบัติเหตุและสารเคมี ลดการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยใช้อินทรีย์เข้ามาใช้ในกระบวนการเกษตรให้มากที่สุด อาทิ การศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการดิน (soil management) พลังงานคาร์บอนอินทรีย์ (organic carbon energy) เพื่อเปลี่ยนการเกษตรดั้งเดิมสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ในอนาคต

(3) พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอาหารและภาคการผลิตอื่นๆ รวมทั้งดูแลรักษาระบบนิเวศซึ่งต้องมีการสร้างระบบข้อมูลการเกษตรที่เหมาะสม (Good-practice) และฐานข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ภาคเกษตรสามารถรับมือและเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนได้

(4) สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริมเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรด้วยการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์

(5) ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก การประมง และปศุสัตว์ ให้เหมาะสมกับพื้นที่บริเวณลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อให้สามารถต่อสู้กับภัยธรรมชาติต่างๆ อาทิ ภัยแล้ง น้ำท่วม ปรากฏการณ์เอลนีโญ และลานีญา เป็นต้น และสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมมาพัฒนากระบวนการผลิตและแปรรูป สินค้าประมง และสัตว์น้ำเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและมีคุณภาพ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตภาคการประมง เพื่อการเก็บรักษาและสร้างมูลค่าเพิ่ม

